

Izrek

Kadar se za projekt za povečanje zmogljivosti objekta električne energije, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ni predhodno preverjalo, ali je nujno treba opraviti presojo vplivov na okolje v skladu z nacionalnimi predpisi, za katere je bilo kasneje razglašeno, da so glede te točke neskladni z Direktivo 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, pravo Unije zahteva, da države članice odpravijo nedovoljene posledice te kršitve, in ne nasprotuje temu, da pristojni organi, potem ko je ta projekt realiziran, ponovno preverijo, ali je ta objekt skladen s to direktivo in eventualno zanj izvedejo presojo vplivov na okolje, če nacionalna pravila, ki dopuščajo to regularizacijo, zadevnim osebam onemogočajo, da bi obšle pravila prava Unije ali jih ne bi uporabile. Upoštevati je treba tudi okoljske vplive, ki so nastali po realizaciji projekta. Ti organi lahko na podlagi nacionalnih predpisov, ki so veljali na datum, ko so ti organi o tem odločali, odločijo, da se taka presoja vplivov na okolje ne izvede, če so ti predpisi v skladu s to direktivo.

⁽¹⁾ UL C 221, 10.7.2017.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 28. februarja 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tartu Maakohus – Estonija) – Collect Inkasso OÜ in drugi/Rain Aint in drugi

(Zadeva C-289/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih in gospodarskih zadevah — Uredba (ES) št. 805/2004 — Evropski nalog za izvršbo nespornih zahtevkov — Pogoji za potrditev — Minimalni standardi za postopke o nespornih zahtevkih — Pravice dolžnika — Neobstoj navedbe naslova institucije, na katero je mogoče nasloviti ugovor zoper zahtevek oziroma pri kateri je mogoče vložiti pravno sredstvo zoper odločbo)

(2018/C 142/20)

Jezik postopka: estonsčina

Predložitevno sodišče

Tartu Maakohus

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožече stranke: Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ, Bigbank AS

Tožene stranke: Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor, Artjom Konjarov

Izrek

Člena 17(a) in 18(1)(b) Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 805/2004 z dne 21. aprila 2004 o uvedbi evropskega naloga za izvršbo nespornih zahtevkov je treba razlagati tako, da sodne odločbe, ki je bila izdana, ne da bi bil dolžnik obveščen o naslovu sodišča, na katerega je treba nasloviti odgovor, pri katerem se lahko udeleži postopka oziroma pri katerem bi lahko vložil pravno sredstvo zoper to odločbo, ni mogoče potrditi kot evropski nalog za izvršbo.

⁽¹⁾ UL C 249, 31.07.2017.